

THƯ XUÂN GỬI CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO DÂN TỘC HÔM QUA, HÔM NAY VÀ NGÀY MAI.

Thiện Ý

Hôm nay Mừng 3 Tết Âm lịch năm Mậu Tuất, nhằm ngày 18-2-2018 Dương lịch, với tư cách một quốc dân Việt Nam (*tức công dân của Tổ Quốc Việt Nam*) đang sống tha hương nơi đất khách quê người, xin gửi đến các nhà lãnh đạo dân tộc hôm qua, hôm nay và ngày mai những dòng tâm huyết sau đây.

* HÔM QUA.

Đó là những nhà lãnh đạo hai chế độ chính trị đối nghịch trên hai miền Bắc-Nam Việt Nam, trong cuộc chiến tranh “**Cốt nhục tương tàn**” vừa qua (1954-1975) hiện còn sống. Người viết kính nhờ các vị lãnh đạo này, bên Việt Cộng chuyển lại các đồng chí lãnh đạo hàng đầu “**Đảng và nhà nước ta**” ở Miền Bắc cùng thời đã khuất, như Hồ Chí Minh, Lê Duẩn, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng... khi nào nhắm mắt lià đời để cùng gặp lại Quốc Tổ Karl Marx- Lenine ; hay bên Việt quốc chuyển lại các lãnh đạo hàng đầu “**Quốc gia Việt Nam Cộng Hòa**” ở Miền Nam cùng thời đã khuất, như Ngô Đình Diệm, Nguyễn Văn Thiệu, Trần Văn Hương, Dương Văn Minh...sau khi nhắm mắt lià đời cùng gặp lại Quốc Tổ Hùng Vương.

Thưa Quý vị,

Hôm qua, trong thời kỳ “**nội chiến Quốc-Cộng**” trong bối cảnh “**cuộc chiến tranh ý thức hệ toàn cầu**” giữa cộng sản chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa, hình thành sau Thế Chiến II. Lúc đó chúng tôi còn là một thanh niên như bao thanh niên cùng thế hệ, tràn đầy năng lực, sức sống, ôm ấp nhiều hoài bão ước mơ tốt đẹp cho tương lai bản thân, gia đình, cũng như cho đất nước và dân tộc. Thế nhưng năng lực, sức sống tràn đầy ấy của chúng tôi đã chẳng góp phần làm được điều gì có lợi theo hoài bão ước mơ của mình, ngoài việc chịu sự lãnh đạo của Quý vị, lao vào một cuộc chiến sát hại anh em cùng màu da sắc máu, phá hoại đất nước, dưới sự lèo lái của ngoại bang, nhân danh những lý tưởng bánh vẽ cao đẹp !

Trong thời gian này, vào thời điểm cuộc hòa đàm Paris khởi sự ít lâu, cá nhân chúng tôi đã tự cho phép mình, nhân danh thế hệ thanh niên Việt Nam trên cả hai miền, trong một Thư Ngỏ gửi các nhà lãnh đạo hai Miền Bắc-

Nam, đăng trên Nội san Sinh viên Tiến bộ Luật khoa, dưới bút hiệu Mai Hương. Trong thư chúng tôi đã tha thiết kêu gọi các nhà lãnh đạo hai Miền Bắc- Nam ***“Nhân cơ may lịch sử này, cùng nhau tìm ra một giải pháp phù hợp với thực trạng Đất nước và nương theo ý đồ quốc tế có lợi nhất cho dân tộc Việt Nam, để chấm dứt sự đổ máu vô ích cho thế hệ thanh niên chúng tôi trên cả hai Miền Bắc-Nam...”***.

Trong thư chúng tôi đã dùng biểu tượng hai con tàu Bắc – Nam cùng đi về một bến, trong một giả định rằng tất cả quý vị lãnh đạo hai miền đang lèo lái hai con tàu ấy, đều có chung lòng yêu nước, tình tự dân tộc, đều có thiện chí muốn đưa dân tộc đến bến vinh quang. Thế nhưng, vì hai con tàu mang hai nhãn hiệu đối nghịch: Bắc URSS (*Liên Xô và phe Xã hội Chủ nghĩa*) và Nam USA (*Hoa Kỳ và phe tư bản chủ nghĩa*), đã đi theo hai chiều trái ngược nhau, tạo phản lực, tạo chấn động gây thương hoặc tử vong cho những hành khách bất đắc dĩ trên hai con tàu ấy là chúng tôi (*thanh niên Việt Nam phải buộc cầm súng chém giết anh em*) và nhân dân cùng dòng giống Lạc Việt nạn nhân trên hai miền đất nước.

Lúc ấy, chúng tôi đã mạo muội đề nghị, nếu quý vị không thể cùng nhau tìm ra được con đường chung tốt hơn cho dân tộc, thì xin tạm thời đường ai nấy đi, để chờ cơ may thống nhất Đất nước một cách hòa bình. Trong khi chờ đợi cơ may ấy, quý vị cố gắng khai thác triệt để mâu thuẫn quốc tế (*Chiến tranh ý thức hệ toàn cầu giữa Cộng sản và Tư bản*) nhận viện trợ kinh tế tài chánh để phát triển đất nước theo mô hình chính trị, xã hội lý tưởng của mình (*Cộng sản chủ nghĩa và Quốc gia chủ nghĩa*) thay vì nhận vũ khí đạn dược làm chiến tranh sát hại lẫn nhau, tàn phá đất nước, giết hại dân mình, làm lợi cho ngoại bang. Đồng thời, vận dụng mọi thuận lợi hai bên cùng thể nghiệm hai mô hình chế độ chính trị (*Xã Hội Chủ Nghĩa chuyên chính và Cộng hòa dân chủ tự do*) để trong tương lai khi có điều kiện nhân dân hai miền sẽ lựa chọn bằng phương thức dân chủ (*lá phiếu*) mô hình chế độ chính trị nào thích dụng, khả thi, có lợi cho dân cho nước nhất.

Tiếc rằng lời kêu gọi và những đề nghị chân thành thể hiện ước muốn chung của tuyệt đại đa số nhân dân Việt Nam thời bấy giờ đã không được các nhà lãnh đạo hai miền Bắc-Nam mấy may quan tâm; chỉ là tiếng kêu lạc lõng trong sa mạc, bị nhận chìm trong tiếng bom gào đạn thét. Vì giải pháp khác đã được ngoại bang sắp xếp và áp đặt. Vì sự vâng phục, lòng háo thắng, đam mê quyền lực và quyền lợi cá nhân và tập đoàn thống trị đã che lấp sự khôn ngoan, hủy diệt lòng yêu nước của chính quý vị. Vì quý vị đã đặt quyền lợi cá nhân và tập đoàn thống trị trên quyền lợi dân tộc, đất nước và nhân dân...

* HÔM NAY.

Đó là những người cộng sản Việt Nam lãnh đạo chế độ chính trị trên cả nước, sau khi dùng bạo lực cưỡng chiếm được Miền Nam vào ngày 30-4-1975, đưa cả nước tiên lên “**Chủ nghĩa xã hội**”. Tính đến nay đã là 43 năm rồi (1975-2018), mà xã hội chủ nghĩa như lời người đứng đầu đảng CSVN Nguyễn Phú Trọng nói, thì vẫn hoài nghi là không biết hết hết Thế Kỷ 21 này có được xã hội chủ nghĩa hay chưa!

Thưa Quý vị,

Chỉ vài năm sau sống dưới chế độ mới, chúng tôi đã suy luận và hiểu được phần nào nội dung thể chiến lược quốc tế mới và ý đồ của các thế lực khuynh đảo quốc tế. Năm 1977 chúng tôi đã viết một cách cô đọng tài liệu “**Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Toàn Cầu Mới Của Các Cường Quốc Cực**” dày khoảng 30 trang đánh máy, phổ biến hạn chế trong các thân hữu. Năm 1977 khi tham gia Mặt Trận Nhân Quyền Việt Nam tôi đã viết lại tài liệu này và có ý định bí mật gửi đến các nhà lãnh đạo Đảng và Nhà nước đương thời. Người đầu tiên tôi đã gửi tới là cố Tổng Bí đảng CSVN Lê Duẩn, qua Bs. N.T.T (hiện ở Canada) đưa cho người bạn thiếu thời ở quê hương Quảng Trị là Lê Hãn, tốt nghiệp kỹ sư ngành hàng không ở Liên Xô, khi đó là Trung tá binh chủng không quân, Trưởng Nam của T.B.T Lê Duẩn, để chuyển đến tận tay thân phụ ông. Sau khi bị công an chế độ bắt cầm tù đã yêu cầu tôi viết lại tài liệu này. Năm 1992 đến Hoa Kỳ theo diện đoàn tụ gia đình, ba năm sau, chúng tôi đã triển khai tài liệu trên thành tài liệu nghiên cứu lý luận “**Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới**”, dày 500 trang và phát hành tại Houston vào dịp 30-4-1995 (1); trong đó chúng tôi một lần nữa khẳng định: **Cuộc chiến tranh Việt Nam kết thúc như thế, chẳng phải là thắng lợi của phe này (phe xã hội chủ nghĩa và Việt cộng) đối với phe kia (Phe tư bản chủ nghĩa và Việt quốc), mà chỉ là vì nhu cầu thay đổi thể chiến lược quốc tế mới của các cường quốc cực mà thôi. Bởi vì:**

“...Nhớ lại, sau ngày 30-4-1975, những người Việt Nam cộng sản đã tỏ ra kiêu hãnh và tự hào rằng cuộc chiến tranh Việt Nam kết thúc đã là một đại thắng cho họ, vì đã làm được công việc “**đẩy lùi trận địa của chủ nghĩa đế quốc, mở rộng trận địa cho chủ nghĩa xã hội, đảo lộn được chiến lược toàn cầu của đế quốc Mỹ...**”(2).

Thế nhưng đến nay, dù không nói ra, thực tế và các tài liệu mật của các phe tham chiến dần dần được giải mật, đã **“giác ngộ và phản tỉnh”** những người Việt nam Cộng sản, giúp họ hiểu rằng, chính **“đế quốc Mỹ và các thế lực phản động quốc tế”** đã tiêu diệt được trận địa chủ nghĩa xã hội, chủ động dập tắt cuộc chiến tranh Việt Nam nói riêng, chiến tranh Đông Dương và các cuộc chiến tranh cục bộ khác trên thế giới nói chung, là do yêu cầu của một thế chiến lược quốc tế mới, là nỗ lực chung của các cường quốc nhằm thiết lập **“một nền trật tự quốc tế mới”** hay là **“Một hệ thống kinh tế thế giới mới”** (*Chiến lược toàn cầu hiện nay*)

Vì sao những người Việt Nam Cộng sản **“Giác ngộ và phản tỉnh”** được như vậy?- Chính là do các sự kiện thực tế diễn ra trong những năm tháng sau cuộc chiến. Việt Nam

Thật vậy, khởi đầu quá trình thời gian, ngay khi cuộc chiến tranh Việt Nam kết thúc, đã có một số người Việt nam cộng sản có trình độ nhận thức lưu ý đến **sự kết thúc chiến tranh không được bình thường**. Trong thâm tâm những người Việt Nam Cộng sản này đã có những suy nghĩ cùng chiều với một số đồng người Việt Nam không cộng sản có tâm hồn lạc quan và tầm nhìn chiến lược. **Suy nghĩ rằng: Nếu việc kết thúc chiến tranh Việt Nam quả là một thắng lợi của “phe xã hội chủ nghĩa” thì tình hình Việt Nam phải biến chuyển khác hơn thực tế kể từ sau ngày 30-4-1975.** Thực tế logique phải là phe xã hội chủ nghĩa, cụ thể là các cường quốc cộng sản hàng đầu như Liên Xô, Trung Quốc, phải tìm mọi cách và dồn mọi nỗ lực chi viện tối đa cho chế độ cộng sản Việt Nam vượt qua những khó khăn hậu chiến, tạo điều kiện cho Việt Nam phát triển đến cường thịnh.

Để làm gì? – Để phát huy thắng lợi Việt Nam nhằm lôi kéo, mời chào các nước nghèo đói, chậm tiến trong vùng, rằng hãy noi gương Việt Nam, lao vào **“một cuộc chiến tranh cách mạng, chiến tranh giải phóng dân tộc.** . .” để đạt mục tiêu lật đổ các chính quyền tư sản, xóa bỏ **“các chế độ người bóc lột người”** để thay thế bằng các chế độ **“Xã hội chủ nghĩa”**; Rằng hãy theo gương Việt Nam, để trong **“Chiến tranh cách mạng, chiến tranh giải phóng”** sẽ được trợ giúp tối đa vũ khí, lương thực để đánh thắng các **“chính quyền phản động”**; và sau chiến tranh cũng sẽ được Liên Xô, Trung Quốc và các nước xã hội chủ nghĩa anh em khác viện trợ ồ ạt, vô điều kiện trong tinh thần **“quốc tế vô sản”**, để cùng nhau thực hiện cuộc cách mạng vô sản trên toàn thế giới, xây dựng **“một xã hội xã hội chủ nghĩa”** tại mỗi nước, tiến tới xã hội viên mãn toàn cầu **“thiên đường Cộng sản”** trong viễn tưởng ?!?

Thế nhưng thực tế trên đã không xảy ra mà chỉ thấy các hiện tượng trái chiều....” (3)

Từ những nhận thức trên, chúng tôi viết:

“ Tôi tha thiết kêu gọi những người đang theo con đường chống cộng một chiều cần suy nghĩ lại, bởi vì không có ai thương người Việt Nam bằng chính người Việt Nam.

“Tôi cũng khẩn thiết kêu gọi những người đang miệt mài xây dựng một “Thiên đường Cộng sản” trên đất nước này cần xét lại. Bởi vì biên giới quốc gia muôn đời vẫn là cái giới hạn, trong đó quyền lợi của các dân tộc sống chung phải được bảo vệ trên hết và trước hết.

“Vì chỉ đứng trên lập trường dân tộc, dưới ánh sáng chủ nghĩa yêu nước, chúng ta mới có thể tìm ra được con đường đúng nhất, có lợi nhất cho dân tộc Việt Nam, phù hợp với ý nguyện của tuyệt đại đa số nhân dân Việt Nam, chứ không phải tham vọng của những người cầm quyền...” (4)

Và hướng đến tương lai, chúng tôi xác tín rằng: “...Chỉ trong khung cảnh một chế độ xây dựng trên nền tảng “Nhất nguyên dân tộc” mới thống nhất được toàn lực quốc gia, để xây dựng và phát triển toàn diện đất nước đến phú cường và văn minh tiến bộ theo kịp đà tiến hóa chung của nhân loại...”(5)

Thế rồi, những nhận thức và lời kêu gọi trên của chúng tôi được biểu tỏ đầu tiên, rất sớm khi còn ở trong nước đã được trả lời bằng 3 năm “**tù cải tạo**”, với cái tội danh “**Phản động**” như nhà cầm quyền Việt cộng thường gán cho hàng ngàn những tù nhân khác chống chế độ bị bắt giam, đầy ải, hành hình chỉ vì đã có lời nói, hành động thể hiện lòng yêu nước, thiết tha với tiền đồ dân tộc.

Mặc dầu bị đối xử bất công như vậy, nay đang phải sống lưu vong nơi đất khách quê người ở cái tuổi “gần đất xa trời” rồi, mà lòng luôn hướng về Tổ Quốc Việt Nam thân yêu, bằng thiện chí và lòng chân thành, qua lá Thư Xuân này, một lần nữa tôi kêu gọi tất cả quý vị đang lãnh đạo đất nước, hãy lợi dụng những nhân tố thuận lợi trong “**chiến lược toàn cầu mới**” của các cường quốc cực, để đưa đất nước tiến lên, tạo thế lực bảo vệ độc lập, chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ trước họa ngoại xâm.

Ước mong rằng một số nhận thức, suy tư và ý kiến đề nghị, nhất là **“Giải pháp toàn cuộc cho vấn đề tương lai Việt Nam”** với tiến trình **“Ba bước đến nền Dân chủ Nhất nguyên Dân tộc”** mà chúng tôi thử đề nghị, sẽ được quý vị quan tâm và có hành động mở đường cho các thế hệ lãnh đạo dân tộc ở tương lai.(6)

Nếu quý vị lãnh đạo đất nước hôm nay, ngoan cố tiếp tục con đường hiện tại là độc quyền thống trị, vì quyền lợi của một tập đoàn thống trị, sẽ đắc tội với Tổ Quốc; Và chúng tôi, những người đã và đang kiên trì đấu tranh cho mục tiêu dân chủ hóa đất nước, sẽ không có sự chọn lựa nào khác, là tiếp tục đẩy mạnh đấu tranh bằng mọi cách cho đến khi thành đạt một nền dân chủ đích thực cho quốc dân Việt Nam...

***NGÀY MAI.**

Đó là những vị lãnh đạo dân tộc ở tương lai, trong một đất nước hậu cộng sản. Lúc đó chúng tôi tin là nhân dân ta đã có tự do, dân chủ và đất nước ta đã có điều kiện phát triển toàn diện đến phú cường và văn minh tiên bộ ngang tầm cao thời đại. Đó chính là Mùa Xuân Dân Tộc.

Thưa Quý vị,

Từ vị trí người dân bình thường, nhưng thiết tưởng mọi con dân Việt Nam cũng phải chia sẻ phần nào trách nhiệm trong quá khứ trước lịch sử dân tộc. Nhưng chúng tôi mong rằng trong tương lai khi nắm quyền lãnh đạo dân tộc và đất nước, Quý vị đừng oán hận mà hãy cảm thông cho thế hệ cha anh khi để lại quá nhiều hệ lụy, khiến Quý vị phải hao tốn nhiều công sức khắc phục, sửa sai, xây đắp, tài bồi.

Vì sự thực, thế hệ chúng tôi dù có lòng yêu nước đến đâu, song đã bất lực và là nạn nhân của lịch sử. Chúng tôi chẳng có gì để lại cho các thế hệ mai sau, ngoài tấm đờ rách nát và những kinh nghiệm đau thương của các thế hệ cha anh trong một đất nước hết nô lệ thực dân cũ (*Đế quốc Pháp...*) đến lệ thuộc chế độ thực dân mới của **“Đế quốc Đỏ”** (*cộng sản Nga-Tàu*) và **“Đế quốc Trắng”** (*tư bản Hoa Kỳ và đồng minh*) trong cuộc chiến tranh **“Nồi da sáo thịt”** vừa qua. Và giờ đây, sau 43 năm kết thúc cuộc chiến, hơn 90 triệu nhân dân ta vẫn phải sống dưới ách chế độ độc tài toàn trị của đảng CSVN, bị tước đoạt các nhân quyền và dân quyền cơ bản, vẫn còn lệ thuộc nặng nề đế quốc Đỏ Trung cộng và lệ thuộc toàn diện hơn nhiều so với thời kỳ làm công cụ chiến tranh cho các đế quốc Đỏ Nga-Tàu; họa mất nước đang là mối

âu lo chung của toàn dân Việt. Đồng thời, sự suy đồi toàn diện do những đường lối, chủ trương, chính sách cai trị sai lầm của đảng và nhà đương quyền Việt Nam cũng để lại hậu quả nặng nề để cho các nhà đạo dân tộc tương lai. Sau cùng, kinh nghiệm lớn nhất mà chúng tôi muốn lưu ý Quý vị lãnh đạo dân tộc tương lai là ý đồ ngoại bang thời nào, lúc nào cũng muốn phân hóa, nô lệ hóa dân tộc ta để dễ bề khuynh loát và thủ lợi. Và vì vậy, yêu cầu đoàn kết thống nhất các dân tộc sống chung trên giải giang sơn gấm vóc từ Ải Nam Quan đến Mũi Cà Mau, phải luôn được quốc dân Việt Nam quan tâm, củng cố và bảo vệ hàng đầu.

Ước mong Mùa Xuân Dân tộc sớm trở thành hiện thực trên đất nước Việt Nam thân yêu của chúng ta.

Thiện Ý

Mùng 3 Tết Xuân Mậu Tuất 2018

Ghi chú:

(1).Xin vào trang Web của Câu Lạc Bộ Luật Khoa Việt Nam: luatkhoavietnam.com, Mục “*Diễn Đàn*”, Tiểu mục “*Tác giả tác phẩm*” để đọc toàn tập tài liệu nghiên cứu lý luận “*Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới*” (VNTTCLQTM) của Thiện Ý. Tiểu mục “*Phỏng vấn – Thuyết trình*” để nghe Đài VOA phỏng vấn tác giả Thiện Ý khi ra mắt sách lần đầu năm 1995 tại Houston, TX, Hoa Kỳ.

(2) *Lịch sử Việt Nam (1945-1975)* Nhà xuất bản Giáo Dục-1987, trang 187

(3) (4), (5) và (6) trích từ “VNTTCLQTM”.